

Международно Висше Бизнес Училище
International Business School

КУРСОВА РАБОТА

НА ТЕМА:

**Институции на Европейския съюз - същност, задачи и перспективи за
развитие**

Изготвил:

Проверил:

София, 2017

Увод

Европейският съюз (ЕС) е политико-икономически съюз на 27 страни-членки, разположени предимно в Европа. Чрез стандартизирана система от закони, прилагани във всички държави-членки, ЕС е разработен единен вътрешен пазар. Политиката на ЕС има за цел да гарантира свободното движение на хора, стоки, услуги и капитали в рамките на този вътрешен пазар, приемане на законодателство в областта на правосъдието и вътрешните работи, поддържане на общите политики на търговията, селското стопанство и регионалното развитие. За повече от половин век той успял да осигури мир и просперитет в Европа, единна европейска валута (еврото) и "единен пазар" без граници. Превърнал се е в основна търговска сила и в световен лидер в области като опазване на околната среда, здравеопазването и образованието. От своето създаване до момента ЕС се е увеличил от шест до 27 държави-членки, като все още има страни, желаещи да се присъединят.

ЕС оперира чрез хибридна система на наднационално и междуправителственото вземане на решения.¹ Това дава възможност на държавите-членки да работят заедно за изпълнение на общоприетите цели. Европейските и националните институции са обединени в една система, която е отчасти предварително проектирана и отчасти е резултат от импровизации в хода на времето. Институциите на ЕС са създадени от националните правителства, за да им помогнат да постигнат целите, определени в учредителните договори. В системата са предвидени редица начини за проверка и поддържане на баланса, за да се предотврати възможността един орган да налага своите предпочитания едностранно.

1. Същност на институционалната структура на ЕС

Институциите на ЕС са в основата на неговата системата. Държавите-членки са делегирали суверенитет по някои въпроси на независими институции, представляващи интересите на Съюза като цяло, останалите държави-членки и техните граждани. Националните институции също играят ключова роля в процеса на вземане на решения на ниво ЕС. Тази комбинация от европейски и национални институции е характерна черта, която отличава ЕС от други международни организации.

¹ http://europa.eu/european-union/about-eu/eu-in-brief_bg

Източник: <http://www.dadalos-europe.org/bg>

В действителност, връзките между институциите са много по-сложни от посочените в таблицата, което понякога прави функционирането на структурата на ЕС трудно за разбиране. Кой дава идеите, кой излага предложенията и кой в крайна сметка взема решенията? "Брюксел", "Страсбург" и дори "Люксембург" са сред най-честите отговори. Често се чуват думите "еврократи" или "технократи". Истината е, че институционалната организация на Съюза е уникална и се различава коренно от всяка от институциите на своите 27 държави-членки. Няма нито един президент, нито един европейски премиер и нито едно европейско правителство, които да са ръководещи. Всяка институция има своя собствена структура, членове и специфично място сред останалите европейски институции. Успехът на ЕС се дължи до голяма степен на този необичаен начин, по който работи - страните-членки, които го съставят си остават независими суверенни държави, но обединяват своя суверенитет, за да получат сила и световно влияние, които никоя от тях не би могла да има самостоятелно. Обединяването на суверенните права на практика означава, че страните-членки делегират част от своите правомощия на споделените институции, които са създадени така, че вземането на решения относно специфични въпроси от общ интерес да бъде